

COLLEGE VAN BEROEP van NOAB

Beslissing inzake het hoger beroep, ingesteld door A **B.V.**, hierna te noemen: beklaagde, van de uitspraak van het Tuchtcollege van NOAB, gedaan 3 oktober 2007,

terzake van de klacht ingediend door

C B.V.,

hierna te noemen: klager.

□

Het Tuchtcollege heeft beslist tot de maatregel van ontzetting uit het lidmaatschap van de NOAB als bedoeld in artikel 3, lid 1, sub D, van het Reglement van Tucht, met het verzoek aan het bestuur hiertoe onverwijld over te gaan conform artikel 7, lid 6, van de Statuten van NOAB en met bepaling dat de uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in het periodiek van de NOAB.

Het door beklaagde tegen deze uitspraak tijdig ingediende hoger beroepschrift vermeldt als gronden voor het beroep, zakelijk weergeven:

- het Tuchtcollege is naar de mening van beklaagde bij de behandeling van de klacht “ziende blind en horende doof” en kennelijk vooringenomen geweest,
- het Tuchtcollege heeft ten onrechte geoordeeld dat beklaagde met betrekking tot zijn aanbieding aan klager zich niet heeft gedragen overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de Gedrags- en beroepsregels NOAB en daarmee de rechtzekerheid in gevaar heeft gebracht,
- niet juist is het oordeel van het Tuchtcollege dat met betrekking tot de door beklaagde verrichte werkzaamheden is gebleken dat beklaagde daarin in ernstige mate is tekort geschoten, tenslotte,
- het Tuchtcollege heeft in onvoldoende mate rekening gehouden met de op klager rustende maar door haar onvoldoende nagekomen verplichting jegens beklaagde op het gebied van het tijdig en volledig verstrekken van informatie,

zodat beklaagde de hem opgelegde maatregel van ontzetting uit het lidmaatschap, zijnde de zwaarst mogelijke sanctie, niet alleen disproportioneel maar ook onredelijk en onbillijk en daarmee niet terecht acht.

□

Omtrent het hoger beroep en het daartegen gevoerde verweer

overweegt het College

als volgt.

4.1. ....

4.3. Het College onderschrijft het oordeel van het Tuchtcollege (op bladzijde 6, onder 1, van de bestreden uitspraak) dat beklaagde met betrekking tot zijn aanbieding aan klager zich niet (volledig) heeft gedragen overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de Gedrags- en beroepsregels NOAB. Met de daaraan door het Tuchtcollege verbonden gevolgtrekking dat beklaagde daarmee de rechtszekerheid in gevaar heeft gebracht, kan het College zich evenwel niet verenigen.

Op grond van de geloofwaardige verklaringen die door beklaagde te dezer zake zijn afgelegd, is het College bereid aan te nemen dat beklaagde met zijn handelen heeft beoogd te verwijzen naar de van toepassing zijnde algemene voorwaarden. Alsdan vermag het College niet in te zien dat beklaagde daarmee de rechtszekerheid in gevaar heeft gebracht.

Dat laat onverlet, dat het uiteraard de voorkeur geniet om in voorkomende gevallen te handelen overeenkomstig het bepaalde in voormeld artikel 11 en het College adviseert beklaagde dan ook zich voortaan daarnaar te richten, met dien verstande dat betrokkene aan opdrachtgevers laat weten dat de Algemene Voorwaarden van de NOAB van toepassing zijn en dat de tekst van die voorwaarden op eerste verzoek zal worden toegezonden.

4.4. Met betrekking tot het oordeel van het Tuchtcollege ten aanzien van de door beklaagde verrichte werkzaamheden (bladzijde 6, onder 2, van de bestreden uitspraak), overweegt het College als volgt.

Vooropgesteld zij dat van beklaagde mag worden verwacht dat hij zich realiseert dat een startende ondernemer, zoals in casu, extra aandacht vergt ter zake van de administratievoering en dienovereenkomstig handelt. Beklaagde heeft niet ontkend dat hij te dezer zake fouten heeft gemaakt. Ter verontschuldiging heeft hij aangevoerd dat klager hem niet altijd op tijd en in voldoende mate de voor hem benodigde informatie verstrekke, alsmede dat klager weigerde mee te werken aan het door beklaagde op diens kosten doen herstellen van de gemaakte fouten.

Naar het oordeel van het College gaan deze twee verweren echter niet op.

4.5. Mede op grond van hetgeen ter zitting door klager te dier zake geloofwaardig is verklaard, kan niet anders worden geoordeeld dan dat klager voor zover mogelijk wel de nodige informatie heeft verstrekt casu quo zijn medewerking ter zake heeft verleend. In het geval dat beklaagde een andere mening zou zijn toegedaan, had het gelet op de omstandigheden van het geval op zijn weg gelegen om klager ter zake in gebreke te stellen. Beklaagde heeft zulks om hem moverende redenen achterwege gelaten en alsdan dienen de daaraan verbonden gevolgen voor zijn rekening en risico te komen.

4.6. Beklaagde heeft verder ter zitting, deels in afwijking van de van hem afkomstige stukken,

verklaard dat klager eerst de rekening volledig diende te betalen, waarna door beklagde zou worden overgegaan tot het uitvoeren van de noodzakelijke herstelwerkzaamheden. Nu echter onbetwist vaststaat dat de kwaliteit van het door beklagde geleverde werk niet van het verlangde en verwachte niveau was, gaat het niet aan om desondanks eerst volledige betaling te verlangen. Door zich aldus op te stellen, heeft beklagde niet gehandeld zoals van een normaal handelend en weldenkend NOAB-lid mag worden verlangd en verwacht.

4.7. Beklagde heeft verder aangevoerd dat, los van het vorenstaande, de bestreden uitspraak in elk geval dient te worden vernietigd, nu het uitspreken van de maatregel van ontzetting uitsluitend mogelijk is wanneer sprake is van een situatie als genoemd in artikel 7, lid 1, van

de Statuten, en dus niet, zoals naar beklagde stelt bij de bestreden uitspraak kennelijk en uitsluitend is gebeurd, vanwege strijd met meergenoemd artikel 11 van de Gedrags- en beroepsregels NOAB.

Dit argument is gegrond. Gelijk hiervoor in 4.3 is overwogen, is het door beklagde niet expliciet verwijzen naar het bepaalde in artikel 11 van de Gedrag- en Beroepsregels NOAB niet van zodanig ernstige aard dat daaraan het gevolg van ontzetting uit het lidmaatschap dient te worden verbonden. De bestreden uitspraak is op dit onderdeel onvoldoende gemotiveerd en dient alleen al om deze reden te worden vernietigd.

4.8. De slotsom luidt dat het College in grote lijnen het oordeel van het Tuchtcollege dat beklagde in zijn vak op onderdelen is tekort geschoten jegens klager onderschrijft, maar dat die tekortkomingen niet van dien aard zijn dat het opleggen van de maatregel van ontzetting uit het lidmaatschap gerechtvaardigd wordt geacht.

Alle omstandigheden van het geval in aanmerking genomen, oordeelt het College de maatregel van schriftelijke berisping als genoemd in artikel 3, lid 1, letter B, van het Reglement, passend en geboden en zal die dan ook opleggen.

4.9. Beklagde heeft in zijn beroepschrift verzocht om vergoeding van de door hem gemaakte kosten van juridische bijstand en te betalen kosten.

Voor het instellen van een verzoek tot schadevergoeding dient beklagde zich te wenden tot de civiele rechter. Het College is verder niet bevoegd tot het veroordelen van een partij in de vergoeding van de kosten die de andere partij in verband met het voeren van een tuchtrechtprocedure redelijkerwijs heeft moeten maken, nu geen statutaire of reglementaire bepaling daartoe de mogelijkheid biedt. Voor wat betreft het door beklagde voor het instellen van het hoger beroep betaalde bedrag aan gedingkosten bepaalt artikel 15, laatste zin, van het Reglement dat restitutie alleen volgt bij volledige vrijspraak, welke situatie zich hier, zoals hiervoor overwogen, niet voordoet.

4.10. Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

5. De beslissing

□

Het College:

Verklaart het hoger beroep gegrond;

Vernietigt de bestreden uitspraak van het Tuchtcollege en opnieuw uitspraak doende:

Legt aan beklagde de maatregel van schriftelijke berisping op;

Bepaalt dat deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van de NOAB.

Aldus beslist op 15 april 2008

door mr. G.G. Vermeulen, voorzitter, mr. C.J. Roos en G. Weeren, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen en aan het bestuur van de NOAB verzonden op 15 april 2008

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.